

Ἐμπρός παιδιά, ὄλοι μαζί
ὁ στίβος μᾶς προσμένει
γερὰ κορμιά
γερὴ ψυχὴ
καὶ σκέψι ἀκονισμένη.

Πᾶμε νὰ πιούμε ἀπ' τῆς ζωῆς
τὸ χρυσαμένον τάσι
νεῖστα, χαρὰ καὶ λεβεντιά
καθένας νὰ γιορτάσῃ.

Νὰ δάσουμε τὸ θάρρος μας
καὶ τὴ γνώμην μας ὅλη
νὰ γίνῃ κάθε μερὰ μας
ὄνειρεμένη σκόλη.

Ἐμπρός παιδιά, ὄλοι μαζί
κι' ὁ στίβος μᾶς προσμένει
γιά μᾶς ὁ ἀγῶνας φαίνεται
ὅσν ἀνοιξὴ ἀνθισμένη

Καὶ τίποτε δέν μᾶς δίνει
καὶ δέν μᾶς συνεπαίνει
ὅσο ἡ χαρὰ τοῦ νικητῆ
ποῦ τὸ στεφάνι κέρνει

Τροβοῦμε μπρός μέ θέληση
καὶ σφρίγγος καλληκάρια
νὰ πᾶμε στᾶν προγόνων μας
τά δοξασιμένα χνῶρια.

Εἴμεστε νέα γενναῖά
ποῦ λαχταροῦ νὰ ζήσῃ
κι' ἀπάνω ἀπ' ὅλα τὴ χαρὰ
τῆς νίκης νὰ ζητήσῃ.

Ἐμπρός παιδιά, ὄλοι μαζί
ὁ στίβος μᾶς προσμένει
γερὰ κορμιά, γερὴ καρδιά
καὶ σκέψην ἀνδρειωμένη.